

ASTĂZI S-A NĂSCUT HRISTOS!

Supliment al foii parohiale prilejuit de sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos

*“ Nașterea Ta,
Hristoase,
Dumnezeul nostru,
răsărit-a lumii
lumina cunoștinței,
că întru dânsa
cei ce slujeau stelelor
de la Stea
s-au învățat
să se închine Ție,
Soarelui Dreptății
și să Te cunoască
pe Tine,
Răsăritul cel de Sus,
Doamne,
slavă Ție . “
(Troparul, glasul 4)*

**«Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu
și pe pământ pace, între oameni bunăvoire»(Luca 2:14).**

Să primim, așadar, și noi această bucurie în inimile noastre! Căci această bucurie o binevestesc îngerii păstorilor. Cu magii să ne închinăm, cu păstorii să slăvim, cu îngerii să dănuim «*că ni s-a născut astăzi Mântuitor, Care este Hristos Domnul. Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă*» nu în înfățișarea lui Dumnezeu, ca să nu sperie pe cel neputincios, ci în înfățișarea robului, ca să elibereze pe cel robit. Cine e așa de amorțit cu sufletul, cine e așa de urâcios ca să nu se bucure, să se veselească și să tresalte cu cei de față? De obște este praznicul pentru toată zidirea. Acesta dă lumii cele mai presus de lume. Pe îngerii îi trimite la Zaharia și la Maria; pune corurile de îngerii să spună: «*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire*».

Stelele străbat cerul, magii sunt mișcați dintre neamuri, pământul primește în peșteră, nimeni nu e îmbufnat. Să pronunțăm și noi un cuvânt de veselie; să dăm nume praznicului: Teofania! Să prăznuim cele de mântuire lumii, ziua de naștere a omenității. Astăzi s-a dezlegat osânda lui Adam. Nu mai sunt cuvintele: «*pământ ești și în pământ te vei întoarce*», ci «*de Cel ceresc te-ai legat, la cer te vei sui*». Nu mai sunt cuvintele: «*în întristări vei naște fii*», căci fericită e cea care a născut pe Emanuel și sânii care L-au alăptat. Pentru aceasta «*Prunc S-a născut nouă și Fiu S-a dat nouă, a Cărui stăpânire [este] peste umărul Lui*». Îmi înflorește inima și izvor mi se face mintea. Dar scurtă mi-e limba și sleit cuvântul ca să vestească o bucurie așa de mare. Înțelege-mi cu dumnezeiască cuviință înomenirea Domnului! Neîntinată înțelege-mi și nepătată Dumnezeirea, deși apare în fire materială! Îndreptează pătimirea, nu se umple ea de patimă. Nu vezi că și soarele vine în noroi și nu se murdărește deloc și strălucește murdăria și nu primește putoarea? Dimpotrivă, la cele pe care le întâlnește le usucă putrefacțiile. Cine nu se va teme, dar, să amestece puroiul nostru în firea cea nepătimașă și neîntinată? Pentru aceasta S-a născut, ca să te curățești tu prin înrudire. Pentru aceasta crește, ca să te familiarizezi tu prin obișnuință.

(Sf. Vasile cel Mare, Omilii inedite. Două cuvinte despre botez)